

XHAHIL BILBILI

MAŠKA
dhe
FYTYRA

XHAHIL BILBILI

~~20128~~

BIBLIOTEKA E SHETETIT
GJIROKASTËR

20128

M A S K A

E

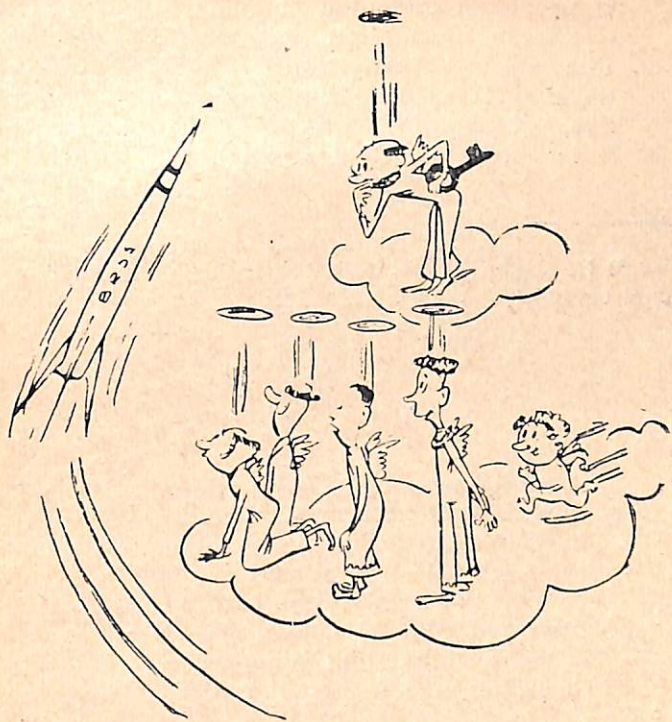
F Y T Y R A

N. SH. BOTIMEVE «NAIM FRASHËRI»
TIRANË, 1960

Redaktor: S. Caci
Ilustrimet: B. Fico

Tirazhi: 1000 format 70 X 100 1/32 Stash. 2204-55

Shtyp. N.I.Sh. Shtypshkronjave «MIHAL DURI» — Tiranë

KOZMOS 1959*

Alarm në qiell një mëngjes, sivjet ...
 Ç'qenë Shejtanë, Ëngjëj e Shënjtore,
 panë në Kozmos edhe një planet
 — ndër aq e aq planetë madhështorë —
 të vogël, piciruk, që fluturonte
 rreth Diellit. «Kush vallë po kuxonte
 të prishë armoninë e Gjithësisë
 q'e ka krijuar dor' e Perëndisë?»

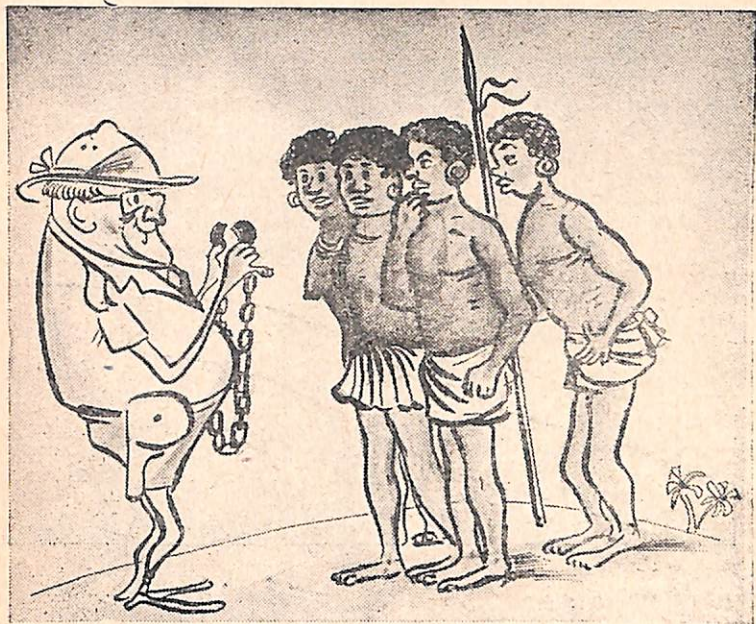
U provokua mbledhje menjëherë
— ku s'merrnin pjesë, natyrisht, Shejtanë —
dhe raportoi Shën Pjetri: — N'atë sferë
po shoh... ca drapërinj e ca çekanë!
Pra, gjersa erdhën dhe tek Zoti drejt,
Bota përposh do jetë skuqur krejt!...

*) Në Janar 1950 shkenca Sovjetike lëshoi satelitin e
parë artificial të Diellit.

A F R I K A U Z G J U A !

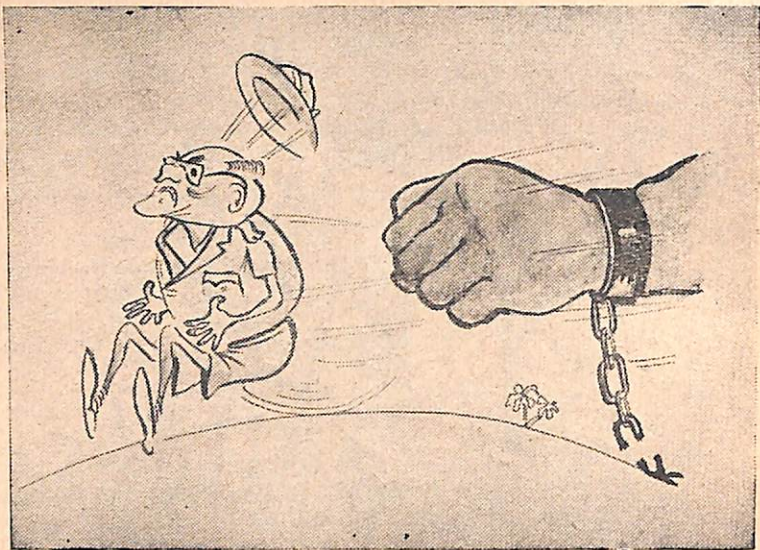
Afrika u zgjua! Pyje shekullore
dhe shkretëtira rëre të pa-anë
buçasin nga kushtrime madhështore
zezakësh: «Rrokni armët, afrikanë!»
Alarme lakuriqësh me tam-tamë
tmerojnë çdolloj bish' e egërsirë
— hiena, tigër, ujq, ipopotamë —
të ardhur nga Evropa mysafirë...

Zotrinj fisnikë, që s'kanë djersitur
përveç se nëpër salla vallëzimi
dhe çdo pallat të tyre e kanë ngritur
mbi shekuj skllavërie e mjerimi,
futën në portofol ndjenjat fetare
dhe në valixhe mjaft qytetërim,
u veshën me qëllime humanitare
dhe shkuan në Afrikë me shërbim...

Të Kapitalit ishin misionarë...
Me shtatën e me kryqin pararojë,
marshuan nëpër pyje duke qarë
— si krokodili kur s'ka gjë në gojë —
«për fatin e zezakëve të mjerë»
edhe u falën njerësve të lirë
diçka që s'kishin mbatur asnjëherë
si byzylyk: ZINXHIRE!

Imperialistë! Po buçet tufani!
Djelli tropik ju përvëloi! Qani!

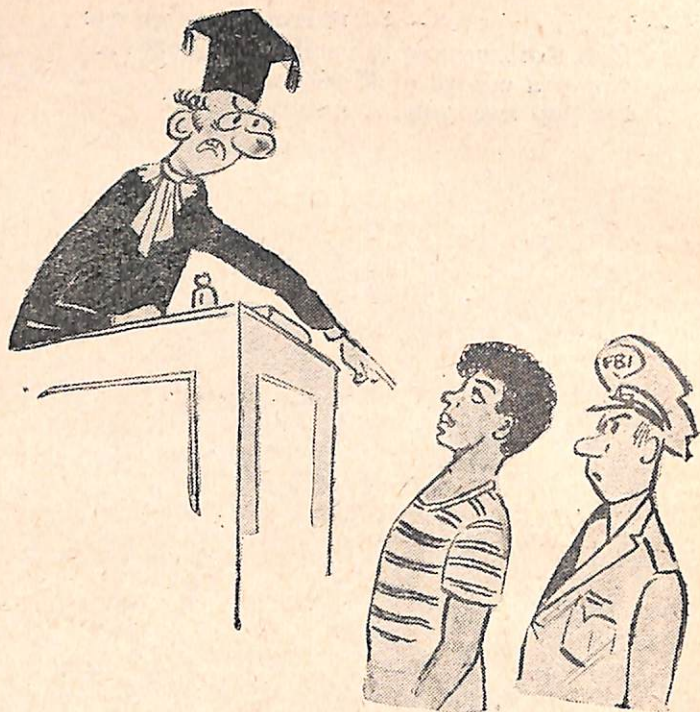

MËSHIRË DEMOKRISTIANE

- Një i papunë, i cili pat trokitur
n'uzina e fabrika pa sukses,
kur pa se do të vdiste duke pritur
i shkoi mësëfundi një mëngjes,
pasi mbaroi mesha, famulltarit:
- Jam me një tufë kalamaj, uratë...
 - Ju njiheni me shumë industrialë...
 - Për fat të keq, unë njoh vetëm gratë
që vijnë e më rrëfehen, more djalë...

— Të vdes, ahere? — Jo, të rrosh me shpresë!
Zoti s'mbron veç të varfër e të gjorë...
Eni pra çdo të dielë në meshë
t'ju jap nga pak... naforë!

RACIZËM

- Si quhesh? - Xhon Uilliams - Vjeç? -- Tridhjetë.
- Rraca? - Zezak - Martuar? - Jo, beqar.
- Të puthi ajo, apo e puthe vetë?
- Më puthi ajo... - S'e ditke, mor zuzar, se është faj të puthet një i zi me një të bardhë? - Po, këtë e di.
- Ahere, kur t'u qas, pse nuk e çporre?
- Që ta nderoj si racë superore...

HUMANIZËM KAPITALIST

I

Dhe vdekja Misis Perkins e rrëmbeu
— pa mbushur mirë tetëdhjetë vjet —
një mbrëmje dimërore shënëdreu
tek rrinte shtrirë tërë salltanet
në kanapën e saj, duke shtrënguar
një Buletin të Bursës nëpër duar.

II

E fyshkur zhabë mu si fik i thatë,
me nja tre dhëmb'e gjysëm të gërryer,
nuk i shijoi goja dot kungatë
as pati mundësi për të rrëfyer
të mirat që pat bërë ajo — sa herë! —
si milionere dhe si e krishterë...
Se që kur vdiq i shoqi — pastë ndjesë! —
dhimbja e saj e madhe u shërua
vetëm me një besim të madh ndaj Fesë,
se cilës Misis Perkins iu kushtua
me vepra mirësie të çdo fare
për qëniet fatkeqe e nevojtare.